

ΣΤΕ 157/2017 [Τροποποίηση ρυμοτομικού σχεδίου και επανεπιβολή ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης]

Περίληψη

-Για το λυσιτελές της προβολής λόγου ακυρώσεως περί μη τηρήσεως του δικαιώματος ακρόασης πριν από την έκδοση δυσμενούς πράξης απαιτείται και παράλληλη αναφορά των συγκεκριμένων ισχυρισμών, τους οποίους ο αιτών θα προέβαλε ενώπιον της Διοίκησης αν είχε κληθεί σε ακρόαση και οι οποίοι είναι ουσιώδεις, υπό την έννοια ότι θα μπορούσαν να ασκήσουν επιρροή στην εκτίμηση του πραγματικού από τη Διοίκηση.

-Προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες εκδόθηκαν κατά παράβαση του Συντάγματος και του νόμου και είναι, επίσης, ακυρωτέες λόγω έλλειψης νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας, διότι α) μετά την απόφαση 3188/2009 του ΣΤΕ δεν υφίσταται νομικά η οδός Αδμητού, β) επιβάλλεται και τρίτη φορά η απαλλοτρίωση του ακινήτου των αιτούντων χωρίς να προβλέπεται στον νόμο, γ) δεν υφίσταται στην πραγματικότητα πολεοδομική ανάγκη για τη συγκεκριμένη ρυμοτομική ρύθμιση και δ) δεν υφίσταται δυνατότητα συντέλεσης της απαλλοτρίωσης, καθώς στον τοπικό τύπο αναφέρεται ότι ο Δήμος Ιωαννιτών οφείλει 8 εκατομμύρια για απαλλοτριώσεις. Οι ανωτέρω λόγοι ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν, διότι δεν αμφισβητούν τη νομιμότητα των προσβαλλόμενων πράξεων, κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές πλήττονται παραδεκτώς, αλλά βάλλουν κατά της απαραδέκτως (εκπροθέσμως) προσβαλλόμενης απόφασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Ιωαννιτών στα Ο.Τ. 97Α και 97Β, το κύρος της οποίας, όμως, ως ατομικής πράξης γενικού περιεχομένου, δεν μπορεί να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως με την ευκαιρία προσβολής πράξης εφαρμογής της.

Πρόεδρος: Χρ. Ράμμος

Εισηγητής: Δ. Βασιλειάδης

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η ακύρωση των ακόλουθων πράξεων: α) της απόφασης 712/2011 του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ιωαννιτών, με την οποία αποφασίσθηκε η τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου Ιωαννίνων στην οδό Αδμήτου στα Ο.Τ. 97Α και 97Β, β) της 17233/861/22.3.2013 απόφασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου (ΑΑΠ 109/4.4.2013) με την οποία τροποποιήθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο Ιωαννίνων στα ανωτέρω Ο.Τ. και επανεπιβλήθηκε απαλλοτρίωση στην ιδιοκτησία 17, γ) της 3/2013 (αριθμ. πρωτ. 90193/8197/26.9.2013) πράξης αναλογισμού του

- Δήμου Ιωαννιτών, δ) της απόφασης 300/5/23.1.2014 του Περιφερειάρχη Ηπείρου, με την οποία απορρίφθηκαν οι ενστάσεις ενδιαφερομένων ιδιοκτητών και κυρώθηκε η 3/2013 πράξη αναλογισμού και ε) της 19252/4500/28.4.2014 απόφασης της Γενικής Γραμματέως της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας, με την οποία απορρίφθηκε, μεταξύ άλλων, η από 11.3.2014 προσφυγή των αιτούντων κατά της απόφασης κύρωσης της πράξης αναλογισμού.
3. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 περίπτ. ζ' του ν. 702/1977 (Α' 268), όπως ισχύει, η εκδίκαση της κρινόμενης αίτησης κατά το μέρος που πλήττει τις τρεις τελευταίες προσβαλλόμενες πράξεις (ανωτ. υπό γ', δ' και ε'), υπάγεται σε πρώτο βαθμό στην αρμοδιότητα του οικείου διοικητικού εφετείου, η απόφαση του οποίου υπόκειται, κατά τα άρθρα 5 και 5Α του αυτού ν. 702/1977, σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Εν προκειμένω, όμως, το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχει νόμιμος λόγος, συνιστάμενος στην οικονομία της δίκης, να κρατήσει και να δικάσει την υπόθεση στο σύνολό της σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34 παρ. 1 (εδάφιο τελευταίο) του ν. 1968/1991, Α' 150 (πρβλ. ΣτΕ 736/2008 Ολ., 735/2008 Ολ., 1889/2006 Ολ., 1287/2004, 3038/2001, 3193/2000 Ολ. κ.ά.).
 4. Επειδή, το δικόγραφο της αίτησης υπογράφεται από δικηγόρο ως πληρεξούσιο των αιτούντων, οι οποίοι δεν παρέστησαν κατά τη συζήτηση, οι τέσσερις όμως πρώτοι αιτούντες, κατά τη σειρά του δικογράφου, νομιμοποίησαν με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο τον δικηγόρο που υπογράφει το δικόγραφο.
 5. Επειδή, ο πέμπτος από τους αιτούντες δεν νομιμοποίησε την άσκηση της κρινόμενης αίτησης με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται στο άρθρο 27 του π.δ. 18/1989 (Α' 8). Συνεπώς, ως προς τον ανωτέρω αιτούντα η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, σύμφωνα με το ανωτέρω άρθρο 27 του π.δ. 18/1989.
 6. Επειδή, το επί της αιτήσεως από 22.4.2015 υπόμνημα, το οποίο κατατέθηκε την ημέρα της συζήτησης, υπογράφεται μόνον από τους αιτούντες και δεν είναι ληπτέο υπ' όψιν (βλ. ΣτΕ 3063/2013, 107/2010, πρβλ. ΣτΕ 3503/2007).
 7. Επειδή, η απόφαση 712/2011 του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ιωαννιτών, με την οποία αποφασίσθηκε η τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου Ιωαννίνων στην οδό Αδμήτου και στα Ο.Τ. 97Α και 97Β, απαραδέκτως προσβάλλεται, διότι, ως γνωμοδότηση, στερείται εκτελεστότητας (ΣτΕ 1734/2012, 371/2000, 2496/1992 κ.ά.). Ομοίως, η 3/2013 (αριθμ. πρωτ. 90193/8197/26.9.2013) πράξη αναλογισμού του Δήμου Ιωαννιτών υπόκειται σε κύρωση και, συνεπώς, στερείται εκτελεστότητας και προσβάλλεται απαραδέκτως (ΣτΕ 563/1999, 2483/1986, 1480/1986 κ.ά.).
 8. Επειδή, οι τέσσερις πρώτοι αιτούντες με έννομο συμφέρον ασκούν την υπό κρίση αίτηση, διότι σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου φέρονται ως δικαιούχοι εμπραγμάτων δικαιωμάτων στην έκταση που καταλαμβάνεται από την επίδικη τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, ο περί του αντιθέτου δε

- ισχυρισμός της Περιφέρειας Ηπείρου πρέπει να απορριφθεί. Εξάλλου, οι ανωτέρω αιτούντες παραδεκτώς ομοδικούν, διότι προβάλλουν λόγους ακυρώσεως που ερείδονται στην ίδια νομική και πραγματική βάση.
9. Επειδή, κατά το άρθρο 46 παρ. 1 και 2 του π.δ. 18/1989, η αίτηση ακυρώσεως ασκείται, αν δεν ορίζεται ειδικώς διαφορετικά, μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών, που αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης πράξης ή της δημοσίευσής της, αν την τελευταία επιβάλλει ο νόμος, ή διαφορετικά από τότε που ο αιτών έλαβε πλήρη γνώση της πράξης. Κάθε διοικητική προσφυγή, πλην της ενδικοφανούς, καθώς και η απλή αίτηση θεραπείας σε περίπτωση κατά την οποία δεν προβλέπεται διοικητική προσφυγή, διακόπτει την προθεσμία για την άσκηση της αίτησης ακυρώσεως για το χρονικό διάστημα που ορίζεται για την έκδοση σχετικής πράξης ή, αν τέτοιο χρονικό διάστημα δεν ορίζεται, για 30 ημέρες ή έως την κοινοποίηση ή την πλήρη γνώση της απάντησης της Διοίκησης, εφόσον αυτές πραγματοποιήθηκαν πριν παρέλθουν οι προθεσμίες αυτές (πρβλ. ΣτΕ 3259/2011 κ.ά.), δεύτερη δε αίτηση θεραπείας δεν διακόπτει εκ νέου την προθεσμία για την άσκηση της αίτησης ακυρώσεως (ΣτΕ 3363/2014, 848/2010). Εξάλλου, η προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως κατά ατομικής διοικητικής πράξης μη δημοσιευτέας, η οποία δεν έχει κοινοποιηθεί στον ενδιαφερόμενο, αρχίζει από τότε που αυτός έλαβε πλήρη γνώση της πράξης και του περιεχομένου της. Το συγκεκριμένο δε χρονικό σημείο της κατά τα ανωτέρω πλήρους γνώσεως μπορεί να τεκμαίρεται, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων κάθε υπόθεσης (ΣτΕ 2488/2014, 4963/2013, 1056/2012).
10. Επειδή, η εξηκονθήμερη προθεσμία για προσβολή με αίτηση ακυρώσεως της πράξης τροποποίησης ρυμοτομικού σχεδίου αρχίζει, κατά κανόνα, από τη δημοσίευση της ατομικής αυτής πράξης γενικού περιεχομένου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Αν η τροποποίηση είναι εντοπισμένη, η πιο πάνω προθεσμία αρχίζει για τον μεν ιδιοκτήτη του ρυμοτομούμενου ακινήτου από την κοινοποίηση αυτής της πράξης ή από τη γνώση του περιεχομένου της, για τον δε τρίτο ενδιαφερόμενο από τη δημοσίευση της σχετικής πράξης (ΣτΕ 3092/2014, 3113/1998, πρβλ. ΣτΕ 2073/2002 κ.ά.).
11. Επειδή, περαιτέρω, ο ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α' 87) ορίζει, στο άρθρο 227 ότι «1.α. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να προσβάλει τις αποφάσεις των συλλογικών ή μονομελών οργάνων των [...] περιφερειών [...] για λόγους νομιμότητας, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης ή την ανάρτησή της στο διαδίκτυο ή από την κοινοποίησή της ή αφότου έλαβε γνώση αυτής [...] 2. Ο Ελεγκτής Νομιμότητας αποφαινεται επί της προσφυγής μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από την υποβολή της. Αν παρέλθει η ανωτέρω προθεσμία χωρίς να εκδοθεί απόφαση, θεωρείται ότι η προσφυγή έχει σιωπηρώς απορριφθεί. 3. Η άσκηση της ειδικής διοικητικής προσφυγής αποτελεί προϋπόθεση για την

- άσκηση των ενδίκων βοηθημάτων ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων. 4. [...]», στο άρθρο 238 ορίζει ότι «1. Μέχρι την έναρξη λειτουργίας της Αυτοτελούς Υπηρεσίας Εποπτείας Ο.Τ.Α. ο έλεγχος νομιμότητας των πράξεων κατά τα άρθρα 225, 226 και 227 του παρόντος ασκείται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης και τις Ειδικές Επιτροπές του άρθρου 152 του Κ.Δ.Κ., οι οποίες βρίσκονται στις έδρες των περιφερειών που ανήκουν στην ανωτέρω Αποκεντρωμένη Διοίκηση, καθώς και από τις Επιτροπές Ελέγχου των Πράξεων του άρθρου 68 του Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (π.δ. 30/1996) [...] 4. Μέχρι την έναρξη λειτουργίας της Αυτοτελούς Υπηρεσίας Εποπτείας Ο.Τ.Α. δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 227 του παρόντος» και στο άρθρο 285 ορίζει ότι «Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου κάθε γενική ή ειδική διάταξη, η οποία είναι αντίθετη προς τις ρυθμίσεις του παρόντος, καταργείται».
12. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου, στα οποία περιλαμβάνεται και η 3188/2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκύπτουν τα εξής: Το ρυμοτομικό σχέδιο της πόλης των Ιωαννίνων αναθεωρήθηκε με το β.δ. της 6.10.1954 (Α΄ 267). Το έτος 1992 κινήθηκε η διαδικασία για την εφαρμογή του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως στην οδό Αδμήτου και προς τούτο συνετάγη και κυρώθηκε η 2/2385/1992 πράξη αναλογισμού υποχρεώσεων. Ακολουθώντας, εκδόθηκε η απόφαση 546/1997 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, με την οποία καθορίσθηκε, προσωρινώς, η τιμή μονάδος για τα απαλλοτριωθέντα ακίνητα. Εν τούτοις, η σχετική αποζημίωση δεν κατατέθηκε εμπροθέσμως στους δικαιούχους, ήτοι εντός 18 μηνών από τη δημοσίευση της ως άνω απόφασης, με αποτέλεσμα να τίθεται ζήτημα τυπικής άρσης της απαλλοτρίωσης με την έκδοση ρητής πράξης τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου Ιωαννίνων. Με την 212/2000 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ιωαννιτών έγινε δεκτή η πρόταση της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου για την έγκριση εκ νέου της οδού Αδμήτου μεταξύ των Ο.Τ. 97α και 97 με πλάτος 10,0 μ. Εν συνεχεία, μετά την τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας, υποβλήθηκαν ενστάσεις από ενδιαφερομένους (νυν 4 πρώτους αιτούντες), οι οποίοι ζήτησαν την κατάργηση της διάνοιξης της οδού Αδμήτου και τη χρήση της υφισταμένης οδού Σολωμού. Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ιωαννιτών με την απόφαση 554/2000 απέρριψε τις ενστάσεις, διότι η διάνοιξη της οδού Αδμήτου κρίθηκε απαραίτητη, για κυκλοφοριακούς λόγους, και ενέμεινε στην προαναφερθείσα 212/2000, απόφασή του. Το ΣΧΟΠ Ηπείρου ανέβαλε αρχικώς τη συζήτηση του θέματος, προκειμένου να διερευνηθεί αν υφίσταται πρόθεση και δυνατότητα του Δήμου για την άμεση συντέλεση της νέας απαλλοτρίωσης με την καταβολή της προσήκουσας αποζημίωσης και εν τέλει γνωμοδότησε υπέρ της τροποποίησης του σχεδίου. Εν συνεχεία, εκδόθηκε η 2216π.ε./15.5.2002 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου (Δ΄ 485), με την οποία επιβλήθηκε εκ νέου η ρυμοτομική απαλλοτρίωση για τη διάνοιξη της προαναφερθείσας οδού και, με την

απόφαση 11467/23.8.2002 του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, απορρίφθηκε προσφυγή ενδιαφερομένων (αιτούντων) κατά της ως άνω απόφασης του Γενικού Γραμματέα. Οι ανωτέρω πράξεις, του Γενικού Γραμματέα και του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., ακυρώθηκαν με την 3188/2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ως προς ορισμένους από τους νυν αιτούντες (Μιλτιάδη και Νικόλαο Σούλη, 2ο και 3ο), διότι κρίθηκε ότι προκύπτει μεν η συνδρομή σοβαρής πολεοδομικής ανάγκης για την επανεπιβολή ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης στο ακίνητο των αιτούντων, πλην από τα στοιχεία του φακέλου δεν προέκυπτε η δυνατότητα άμεσης συντέλεσης της επίδικης απαλλοτρίωσης με την καταβολή της προσήκουσας αποζημίωσης από τον Δήμο Ιωαννιτών. Μετά την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ιωαννιτών με την 712/2011 ομόφωνη απόφασή του, αποδέχθηκε την εισήγηση της υπηρεσίας και την απόφαση της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής, σύμφωνα με τις οποίες συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιβολής εκ νέου της απαλλοτρίωσης για τους ακόλουθους λόγους: α) διότι οι ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις των λοιπών ιδιοκτησιών (6,7,9, 13, 15 και 18) που είχαν επιβληθεί με την 2216π.ε./15.5.2002 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου είχαν συντελεστεί, β) η απαλλοτρίωση δεν είχε συντελεστεί μόνον για την ιδιοκτησία 17 για την οποία είχε εκδοθεί η ανωτέρω ακυρωτική απόφαση, γ) το ποσό που είχε κατατεθεί για την αποζημίωση της ιδιοκτησίας 17 στις 18.11.2008, μετά δηλαδή τη συζήτηση της υπόθεσης (9.6.2008) ενώπιον του ΣτΕ, ανερχόμενο σε 140.367,00 ευρώ περιήλθε εκ νέου στον Δήμο και έχει εγγραφεί ως πίστωση στον προϋπολογισμό έτους 2011 (ΚΑ 00-7424.003), δ) συντρέχουν πολεοδομικοί λόγοι που διαγνώσθηκαν και με την απόφαση του ΣτΕ για την εφαρμογή της συγκεκριμένης πολεοδομικής ρύθμισης με τη διάνοιξη της οδού Αδμήτου. Κατόπιν των ανωτέρω, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ιωαννιτών με την ως άνω 712/2011 απόφασή του τάχθηκε υπέρ της εκ νέου έγκρισης του ρυμοτομικού σχεδίου για την ιδιοκτησία 17, προκειμένου να τύχει εφαρμογής το σχέδιο στην εν λόγω περιοχή. Η απόφαση αυτή του Δημοτικού Συμβουλίου δημοσιεύθηκε στον τοπικό τύπο (19 έως 22.11.2011) και η προτεινόμενη τροποποίηση του σχεδίου γνωστοποιήθηκε στους αιτούντες με σχετικό έγγραφο του Δημάρχου (οικ. 52867/14.11.2011), το οποίο τους επιδόθηκε το διάστημα από 16.1.2012 έως 5.4.2012. Ακολούθως, οι τρεις πρώτοι αιτούντες κατέθεσαν ένσταση (αριθμ. πρωτ. 1339/6.2.2012) κατά της προτεινόμενης τροποποίησης του σχεδίου, ισχυριζόμενοι ιδίως ότι δεν υπάρχει σοβαρή πολεοδομική ανάγκη για τη συγκεκριμένη ρύθμιση, καθώς η οδός Αδμήτου παρέμεινε αδιάνοικτη επί 58 έτη. Κατά τη συζήτηση της ένστασης στο Δημοτικό Συμβούλιο παρέστη και εξέθεσε τις απόψεις του ο τρίτος από τους αιτούντες. Η ένσταση απορρίφθηκε με την 329/2012 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου, διότι κρίθηκε ότι συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις και συγκεκριμένα α) υπάρχει πολεοδομική ανάγκη σοβαρή,

καθόσον η οδός Αδμήτου αποτελεί τμήμα του εγκάρσιου οδικού άξονα που συνδέει βασικούς κάθετους οδικούς άξονες στην περιοχή, γεγονός που έγινε αποδεκτό και από την απόφαση 3188/2009 του ΣτΕ και επιπλέον έχουν συντελεστεί όλες οι απαλλοτριώσεις, πλην της ιδιοκτησίας 17 και β) έχει εγγραφεί η σχετική πίστωση στον προϋπολογισμό του Δήμου. Ακολούθως, συνετάγη η από 10.7.2012 τεχνική έκθεση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Πολεοδομίας του Δήμου, το δε ΣΥ.ΠΟ.ΘΑ. με την από 7.2.2013 γνωμοδότησή του τάχθηκε ομόφωνα, αποδεχόμενο τη σχετική εισήγηση της υπηρεσίας, υπέρ της τροποποίησης του σχεδίου. Μετά ταύτα, εκδόθηκε η 17233/861/22.3.2013 απόφαση (β' προσβαλλόμενη) του Περιφερειάρχη Ηπείρου (ΑΑΠ 109/4.4.2013), με την οποία τροποποιήθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο με τις αιτιολογίες που παρατίθενται στο προοίμιό της. Επακολούθησε η σύνταξη της 3/2013 (αριθμ. πρωτ. 90193/8197/26.9.2013) πράξης αναλογισμού από τη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Πολεοδομίας του Δήμου Ιωαννιτών, στην οποία μνημονεύεται η ανωτέρω απόφαση του Περιφερειάρχη Ηπείρου περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου. Η πράξη αναλογισμού επιδόθηκε στους αιτούντες τον Νοέμβριο του έτους 2013, κατά αυτής δε δύο αιτούντες (2ος και 3ος) άσκησαν ενώπιον του Περιφερειάρχη Ηπείρου την από 4.12.2013 ένσταση και οι λοιποί αιτούντες την από 6.12.2013 ένσταση. Στις εν λόγω ενστάσεις, στις οποίες μνημονεύεται και η 17233/861/22.3.2013 απόφαση τροποποίησης του σχεδίου, αναφέρεται ότι οι ενστάσεις στρέφονται και κατά της τελευταίας. Εν συνεχεία, με την απόφαση 300/5/23.1.2014 (δ' προσβαλλόμενη) του Περιφερειάρχη Ηπείρου απορρίφθηκαν οι ενστάσεις των ενδιαφερομένων και κυρώθηκε η προαναφερθείσα 3/2013 πράξη αναλογισμού. Ειδικότερα, με την παραπάνω πράξη του Περιφερειάρχη Ηπείρου και κατά το μέρος που οι προαναφερθείσες ενστάσεις στρεφόταν κατά της απόφασης τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου, αυτές απορρίφθηκαν ως εκτός αντικειμένου και χωρίς νέα έρευνα της υπόθεσης. Εν συνεχεία, κατά της 300/5/23.1.2014 πράξης, που επιδόθηκε στους αιτούντες Φεβρουάριο και Μάρτιο του 2014. οι αιτούντες άσκησαν, στις 11.3.2014, προσφυγή στον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας, με την οποία ζήτησαν την ακύρωση α) της γνωμοδότησης του ΣΥ.ΠΟ.ΘΑ., β) της 3/2013 πράξης αναλογισμού και γ) της πράξης του Περιφερειάρχη με την οποία κυρώθηκε η πράξη αναλογισμού. Τέλος, με την 19252/4500/28.4.2014 απόφαση (ε' προσβαλλόμενη) της Γενικής Γραμματέως της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας, απορρίφθηκε η από 11.3.2014 προσφυγή των αιτούντων κατά της απόφασης κύρωσης της πράξης αναλογισμού, με την αιτιολογία ότι οι δύο πρώτες προσβαλλόμενες με την προσφυγή πράξεις δεν έχουν εκτελεστό χαρακτήρα ενώ κατά της τρίτης δεν προβάλλονται αυτοτελείς πλημμέλειες, αλλά παράπονα κατά της απόφασης με την οποία τροποποιήθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο. Τέλος, η κρινόμενη αίτηση κατατέθηκε

- στο Συμβούλιο της Επικρατείας στις 10.7.2014.
13. Επειδή, από τα στοιχεία που παρατίθενται στην προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι οι αιτούντες είχαν λάβει γνώση της έκδοσης της 17233/861/22.3.2013 απόφασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου (β' προσβαλλομένης), με την οποία τροποποιήθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο το αργότερο κατά τον χρόνο υποβολής των από 4.12.2013 και 6.12.2013 ενστάσεων τους κατά της 3/2013 πράξης αναλογισμού, η οποία, όπως αναφέρθηκε, συνετάγη για την εφαρμογή της ανωτέρω απόφασης του Περιφερειάρχη την οποία και μνημονεύει. Εξάλλου, δοθέντος ότι, κατά τα εκτιθέμενα στη σκέψη 11, δεν προβλέπεται προσφυγή ενώπιον του Περιφερειάρχη κατά των πράξεων του ιδίου, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι οι ως άνω ενστάσεις συνιστούν συγχρόνως και αιτήσεις θεραπείας που υποβλήθηκαν κατά της προγενέστερης απόφασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου, πάντως, η προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως κατά της τελευταίας διεκόπη επί τριάντα ημέρες, μετά δε την πάροδο των τριάντα ημερών άρχισε εκ νέου η προθεσμία για την άσκηση της αίτησης ακυρώσεως. Υπό τα δεδομένα αυτά, εφόσον η υπό κρίση αίτηση κατατέθηκε στις 10.7.2014, ήτοι 15 μήνες περίπου μετά τη δημοσίευση της 17233/861/22.3.2013 απόφασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου στο ΦΕΚ (ΑΑΠ 109/4.4.2013) και πολύ μετά την πάροδο εξήντα ημερών από τη γνώση της εν λόγω πράξης από τους τέσσερις πρώτους αιτούντες, η οποία προκύπτει από την υποβολή ενστάσεων στις αρχές Δεκεμβρίου 2013 κατά της 3/2013 πράξης αναλογισμού, εν πάση δε περιπτώσει και μετά την πάροδο των εξήντα ημερών, από τη διακοπή της προθεσμίας επί 30 ημέρες από τον χρόνο υποβολής των ενστάσεων, η κρινόμενη αίτηση εκπροθέσμως ασκήθηκε κατά της ανωτέρω απόφασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου, όπως βασίμως προβάλλεται από την Περιφέρεια Ηπείρου, και πρέπει, κατά το μέρος αυτό, η αίτηση να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Επομένως, όλοι οι λόγοι ακυρώσεως που πλήττουν ευθέως τη νομιμότητα της 17233/861/22.3.2013 απόφασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου είναι απορριπτέοι.
14. Επειδή, η υπό κρίση αίτηση εμπροθέσμως ασκείται κατά των λοιπών προσβαλλόμενων πράξεων και συγκεκριμένα των αποφάσεων 300/5/23.1.2014 του Περιφερειάρχη Ηπείρου και της 19252/4500/28.4.2014 απόφασης της Γενικής Γραμματέως της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας (ανωτ. σκ. 2 υπό δ' και ε'), με την οποίες, αντιστοίχως, κυρώθηκε η πράξη αναλογισμού και στη συνέχεια απορρίφθηκε η προσφυγή των αιτούντων κατά της κυρωτικής απόφασης. Και τούτο, διότι, η προσφυγή κατά της ως άνω απόφασης του Περιφερειάρχη, που ασκήθηκε στις 11.3.2014 με κατάθεση στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας και εφόσον δεν προκύπτει γνώση σε προγενέστερο χρόνο της απόφασης της Γενικής Γραμματέως που απέρριψε την προσφυγή, διέκοψε επί 2 μήνες την προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως, ήτοι έως 11.5.2014 και από

την επομένη άρχισε εκ νέου η εξηκονθήμερη προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως κατ' αμφοτέρων των πράξεων. Η απόφαση, όμως, 300/5/23.1.2014 του Περιφερειάρχη Ηπείρου, καθ' ο μέρος απέρριψε τις προαναφερθείσες ενστάσεις των αιτούντων (υπό την εκδοχή ότι αυτές αποτελούν παράλληλα και «αιτήσεις θεραπείας») κατά της πράξης τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου ως εκτός αντικειμένου και χωρίς νέα κατ' ουσίαν έρευνα έχει βεβαιωτικό χαρακτήρα, στερείται εκτελεστότητας και απαραδέκτως προσβάλλεται ως προς το σκέλος αυτό (πρβλ. ΣτΕ 4156/2014, 2096/2014 7μ., 2445/2014 7μ., 1361/2013 7μ. κ.ά.). Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, στερείται, αντιστοίχως, εκτελεστότητας ως προς το ίδιο ζήτημα και η 19252/4500/28.4.2014 απόφαση της Γενικής Γραμματέως της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας, που απέρριψε την προσφυγή των αιτούντων κατά της 300/5/23.1.2014 απόφασης. Συνεπώς, οι ανωτέρω εμπροθέσμως προσβαλλόμενες πράξεις παραδεκτώς πλήττονται μόνον καθ' ο μέρος απέρριψαν τις ενστάσεις και αιτιάσεις των αιτούντων κατά της 3/2013 πράξης αναλογισμού.

15. Επειδή, κατά την έννοια του άρθρου 6 του, κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2690/1999 (Α' 45), Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ΚΔΔ), το εύρος εφαρμογής του οποίου συμπίπτει με εκείνο του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος, η άσκηση του συνταγματικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης αποβλέπει στην παροχή δυνατότητας στον διοικούμενο, τον οποίον αφορά η δυσμενής διοικητική πράξη, να προβάλλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς ενώπιον του αρμοδίου διοικητικού οργάνου, ούτως ώστε να επηρεάσει τη λήψη από το όργανο αυτό της σχετικής απόφασης, ύστερα από διαφορετική εμφάνιση ή εκτίμηση του πραγματικού υλικού. Συνεπώς, για το λυσιτελές της προβολής λόγου ακυρώσεως περί μη τηρήσεως του δικαιώματος ακρόασης πριν από την έκδοση δυσμενούς πράξης απαιτείται και παράλληλη αναφορά των συγκεκριμένων ισχυρισμών, τους οποίους ο αιτών θα προέβαλε ενώπιον της Διοίκησης αν είχε κληθεί σε ακρόαση (ΣτΕ Ολ. 4447/2012), και οι οποίοι είναι ουσιώδεις, υπό την έννοια ότι θα μπορούσαν να ασκήσουν επιρροή στην εκτίμηση του πραγματικού από τη Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 3362/2014 κ.ά.).
16. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις (ανωτ. σκ. 14) είναι ακυρωτέες, διότι εκδόθηκαν κατά παράβαση νόμου και συγκεκριμένα λόγω έλλειψης προηγούμενης ακρόασης των αιτούντων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως, ανεξαρτήτως του ότι δεν συνοδεύεται από συγκεκριμένους πραγματικούς ισχυρισμούς, οι οποίοι θα μπορούσαν, ενδεχομένως, αν είχαν τεθεί υπόψη της Διοίκησης να επηρεάσουν την απόφαση των αρμόδιων διοικητικών οργάνων ως προς το περιεχόμενο της πράξης αναλογισμού σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, πρέπει εν πάση περιπτώσει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι η μεν 300/5/23.1.2014 απόφαση

- του Περιφερειάρχη Ηπείρου εκδόθηκε επί ενστάσεων των αιτούντων, στο πλαίσιο της διαδικασίας κύρωσης της πράξης αναλογισμού, η δε 19252/4500/28.4.2014 απόφαση της Γενικής Γραμματέως της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας εκδόθηκε επί προσφυγής των αιτούντων κατά της ως άνω απόφασης του Περιφερειάρχη, ως εκ τούτου δε, με την ένσταση και προσφυγή αντίστοιχα, οι αιτούντες διατύπωσαν τις απόψεις τους επί της νομιμότητας της διαδικασίας κύρωσης της 3/2013 πράξης αναλογισμού και του περιεχομένου του τελευταίας (πρβλ. ΣτΕ 4955/1997, 2636/1993, 4053/1989, 3250/1985).
17. Επειδή, προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες εκδόθηκαν κατά παράβαση του Συντάγματος και του νόμου και είναι, επίσης, ακυρωτέες λόγω έλλειψης νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας, διότι α) μετά την απόφαση 3188/2009 του ΣτΕ δεν υφίσταται νομικά η οδός Αδμήτου, β) επιβάλλεται και τρίτη φορά η απαλλοτρίωση του ακινήτου των αιτούντων χωρίς να προβλέπεται στον νόμο, γ) δεν υφίσταται στην πραγματικότητα πολεοδομική ανάγκη για τη συγκεκριμένη ρυμοτομική ρύθμιση και δ) δεν υφίσταται δυνατότητα συντέλεσης της απαλλοτρίωσης, καθώς στον τοπικό τύπο αναφέρεται ότι ο Δήμος Ιωαννιτών οφείλει 8 εκατομμύρια για απαλλοτριώσεις. Οι ανωτέρω λόγοι ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν, διότι δεν αμφισβητούν τη νομιμότητα των προσβαλλόμενων πράξεων, κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές πλήττονται παραδεκτώς (ανωτ. σκ. 14), αλλά βάλλουν κατά της απαραδέκτως (εκπροθέσμως) προσβαλλόμενης 17233/861/22.3.2013 απόφασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Ιωαννιτών στα Ο.Τ. 97Α και 97Β, το κύρος της οποίας, όμως, ως ατομικής πράξης γενικού περιεχομένου, δεν μπορεί να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως με την ευκαιρία προσβολής πράξης εφαρμογής της (ΣτΕ 589/2013, 1988/2010, 3400/2006, 2562/2000 κ.ά.).
18. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.